

pschidu, kněs Jěsus, woni pschidu!" — A hopišańu nej, kať nam byto jo. Tak pschejžechu we nažej a hubojańu styri schěžke shtundy, tak dlujke, aby nimer-
nosć byli. A te stafetty jochtachu tam a saß, a te
generale komandowachu, a te wojaki allarmowachu,
schytkno nežywe. Božko, woni neschěchu nam tu
wěrnoscć powězesch. Seger dvěju akle se sgoni: Mała
bitwa se jo stala, general Douay jo s něleposcžu do
předka schet, jo zu mało muž mět, to nej howať niz!

Ale ten hognězy rejtať pschilesche a saporwedascho:
Weißenburg se pali! Franzosare su sgubili! Douay
jo padnuť! ten winiť jo nutsch! — A tak běšcho.
Přchußki kronpryńz běšcho mroku pschestupit, Weißen-
burg napadnuť a dobyť, s wělikeju prozu a zaschnym
padanim to dwornišcžo a Gajßowu goru huťeschyť,
tu přednu hupu Turkoßow skońzowať, jadnu kanunu
a sche zelty dobyť, 1000 muž popajžit a swoj doby-
wajuzy banať stawit na franzojskej semji! Nej to
hyschcži niz? To běšcho wělg i wěle! Přědna twardniza
dobyta, droga huprosńona, Přchußkich skobodnosć po-
huschona, Franzojskich sginona; nej to niz? Zeta
nižyna poľna winiřow, Elsaß wotwořony. To běšcho
sname, až Franzojskeje gwěsda sachada.

Ale groń mě, kať běšcho to možno? Nejšu ga
wěželi, až te Prusijany tam wělike wojustwo sgromaže?
Ssu Franzosare mēnili, až te graťarske Bajery budu
tam kurisch, pisch a zakasch, až Franzosare pschidu a
jich huzašche? Přchez to nejšu wězej wojustwa poškali,
wězej schanzow gotowali? Sslěposcž, wot Boga
pošłana šlěposcž jo jich napadnuť.

A žo ga wosta ten dobroshimy Křawerka.
Rowno tořame žajtšcho scheplašcho won se sašej psches
mroku, poľny wjaßela, pscheto ten žen dejachu se te